

Het verhaal van de slaperige konijntjes

Door [Ririro.com/nl](https://www.ririro.com/nl)

Toen Benjamin Konijn opgroeide, trouwde hij met zijn nicht Flopsy. Ze kregen samen een groot vrolijk en baldadig gezin.

Ik herinner me de afzonderlijke namen van hun kinderen niet. Maar ze werden in het algemeen de "Flopsy Konijntjes" genoemd.

Er wordt wel gezegd dat het effect van het eten van teveel sla erg "slaapverwekkend" is. Ik heb me nooit slaperig gevoeld na het eten van sla, maar ik ben dan ook geen Konijn. Het eten van sla had zeker een zeer slaapverwekkend effect op de "Flopsy Konijntjes"!

Omdat er niet altijd genoeg eten voor alle Konijntjes was, leende Benjamin in die tijd vaak kool van Flopsy's broer, Pieter Konijn, die een kwekerij had.

Maar soms had Pieter Konijn geen kool over. Als dit het geval was, gingen de Flopsy Konijntjes via het veld naar een vuilnisbelt.

5

De Flopsy Konijntjes vulden hun buikjes met de sla. Toen werd de één na de ander, stukje bij beetje, overmand door slaap. Ze gingen daarom in het gemaaid gras liggen.

7

Deze lag in een sloot, buiten de tuin van meneer McGregor. De vuilnisbelt van meneer McGregor was een rare mengelmoes. Er was van alles en nog wat te vinden. Er waren jampotten, papieren zakken en bergen gemaaid gras van de maaimachine (dit smaakte altijd een beetje vettig!) Verder lag er rot groentemerg en een paar oude laarzen. Op een dag waren de Konijntjes o zo blij. Op de vuilnisbelt lag namelijk een grote hoeveelheid overgroeide sla, die in de bloei was geschoten.

6

Benjamin Konijn werd niet zo erg door de slaap overmand als zijn kinderen. Hij was nog voldoende wakker om voor het slapen een papieren zak over zijn hoofd te doen om de vliegen weg te houden.

8

De kleine Flopsy Konijntjes sliepen heerlijk in de warme zon. Opeens klonk er, in de verte, vanaf het grasveld achter de tuin, het ratelende geluid van de maaimachine. De bromvliegen zoemden langs de muur en een kleine oude muis struinde rond in het afval tussen de jampotten. (Ik kan je haar naam vertellen, ze heette Thomasina Tittlemouse en het was een bosmuis met een lange staart.)

9

Terwijl zij en Benjamin aan het praten waren, dicht onder de muur, hoorden ze een zware voetstap boven hun hoofden. Plotseling leegde meneer McGregor een zak vol grasmaaisel op de kop van de slapende Flopsy Konijntjes. Benjamin kroop ineem onder zijn papieren zak. De muis verstopte zich snel in een jampot.

11

Ze ritselde over de papieren zak en maakte daarmee Benjamin Konijn wakker. De muis verontschuldigde zich uitgebreid en zei dat ze Pieter Konijn kende.

10

De Konijntjes glimlachten lief in hun slaap, onder de regen van gras. Ze werden niet wakker omdat de sla zo slaapverwekkend was geweest. Ze droomden dat hun moeder Flopsy hen in een hooibed stopte. Meneer McGregor keek naar beneden nadat hij zijn zak had geleegd. Hij zag een paar grappige, bruine oorpunten door het gras naar boven steken. Hij staaarde er een tijdje naar.

12

Weldra zat er een vlieg op één van de bruine oorpunten. Toen bewoog er zelfs een oor....Meneer McGregor klom op de vuilnisbelt... "Een, twee, drie, vier, vijf, zes kleine Konijntjes!", riep hij uit terwijl hij ze in een zak liet vallen. De Flopsy Konijntjes bewogen zich een beetje in hun slaap maar werden nog steeds niet wakker. Ze droomden dat hun moeder hen in bed omdraaide.

13

Terwijl hij weg was, kwam mevrouw Flopsy Konijn (die thuis was gebleven) eraan over het veld. Ze keek wantrouwend naar de zak en vroeg zich af waar iedereen was?

15

Meneer McGregor knoopte de zak dicht, hing hem op aan de muur en besteedde er verder geen aandacht meer aan. Hij ging de maaimachine wegzetten.

14

Toen kwam de muis uit haar jampot en Benjamin nam de papieren zak van zijn hoofd en ze vertelden haar het droevige verhaal. Benjamin en Flopsy waren wanhopig. Ze konden het touwtje van de zak niet losmaken. Maar gelukkig was de bosmuis mevrouw Tittlemouse een vindingrijk persoon. Ze knabbelde een gat in de onderste hoek van de zak.

16

De kleine Konijntjes werden uit de zak getrokken. Er moest hard in hun oren geknepen worden om ze wakker te krijgen. Hun ouders vulden de zak vervolgens met rot groentemerg, een oude borstel en twee rotte rapen.

17

Toen verstopten ze zich allemaal onder een struik en wachtten op de terugkomst van meneer McGregor.

18

Meneer McGregor kwam terug, pakte de zak op en droeg hem weg. Hij droeg de zak naar beneden, alsof deze nogal zwaar was. De Flopsy Konijntjes volgden op veilige afstand.

19

En toen kropen ze naar het raam om te luisteren.

20

Meneer McGregor gooide de zak hard op de stenen vloer. Dit zou extreem pijnlijk zijn geweest voor de Flopsy Konijntjes, als ze er toevallig nog in hadden gezeten. Ze hoorden hem met zijn stoel slepen en grinniken.... "Een, twee, drie, vier, vijf, zes kleine Konijntjes!", zei meneer McGregor.

21

Mevrouw McGregor pakte de zak vast en voelde eraan. Ze zei dat ze er zes kon voelen, maar het moesten wel oude konijnen zijn, omdat ze zo hard waren en allemaal verschillende vormen hadden. "Ze zijn niet geschikt om te eten, maar de huiden zijn perfect om mijn oude mantel mee te bekleden."

"Je oude mantel ermee bekleden? Daar gaan we niet aan beginnen", riep meneer McGregor - "Ik zal ze verkopen en dan ga ik tabak voor mezelf kopen."

23

"Eh? Wat is dat? Wat heb je nou eigenlijk meegebracht?", vroeg mevrouw McGregor. "Een, twee, drie, vier, vijf, zes kleine vette Konijnen", herhaalde meneer McGregor terwijl hij op zijn vingers telde: "een, twee, drie..."

"Doe niet zo dwaas! Wat bedoel je, dwaze oude man?" "In de zak! Een, twee, drie, vier, vijf, zes!" antwoordde de meneer McGregor. (Het jongste Flopsy Konijntje ging nu op de vensterbank zitten.)

22

Mevrouw McGregor maakte de zak open en stak haar hand erin. Toen ze de groenten voelde, werd ze heel erg boos. Ze zei dat meneer McGregor dit met opzet had gedaan.

24

Meneer McGregor werd ook heel boos. Hij smeed het rotte groentemerg door het keukenraam naar buiten. Het jongste Flopsy Konijntje, wat op de vensterbank zat, werd erdoor geraakt. Het deed best wel pijn.

25

Dus meneer McGregor kreeg zijn tabak niet en mevrouw McGregor kreeg haar konijnenvel ook niet. Maar de volgende Kerst kreeg Thomasina Tittlemouse konijnenwol cadeau als dank voor haar hulp. Ze kreeg genoeg om er een mantel met capuchon, een mooie mof en een paar warme wanten van te maken.

27

Toen bedachten Benjamin en Flopsy dat het de hoogste tijd was om naar huis te gaan.

26